

Hellen Rinell
c/o Mr Sandbach Sailors
and Soldiers Rest Home
22 Hennesy Road
H o n g k o n g.
CHINA.

Göteborg den 7 mars 1949.

N:r 257.

Älskade lilla du!

I dag är det måndag. Och i fredags fick jag din intressanta reseskildring. Den tycks ha varit spännande. Men hur kunde ni stå ut med sådana åk mitt i vintern? För ätt nu inte tala om det som var värre än obekväma källror - skilsmässan från varandra och vännerna.

O, vad jag önskar till Gud att du kunde få fara hem till K. och till Oscar. Vet du något om hur det är i T. och K. annat än genom brev från Oscar och Gunnar. Kan ni få in post till Oscar? Och från honom för resten?

Jag har från Gunnar fått två rek. innehållande connossement i två ex. samt brev från honom. Jaså, det ena hade jag ju fått då jag skrev sist.

Nic är hemma sedan en vecka tillbaka. Dom hade inte tagit bort dom där knutarna utan bara skrapat för att få klart om det var något farligt. Hon har nog inte fått något besked än men hon är i alla fall på väg mot livet. Ligger mest på dagarna också men går upp och lagar mat till sina män. Genom den här operationen ska väl i alla fall hennes svåra blödningar upphöra.

Ruth sa nyss i tel. att hon fått kr. 10:- av Helga för härnät. Hon sätter in dom på ditt bankkonto, sade hon dessutom.

Och Dodo som har skaffat sej plats på ett ålderdomshem för svensk-amerikanska baptisternas gamla. Jag hade brev från henne för några dar sen, men det är på Stockholmsgatan för läsning nu. Jag undrar förstas hur det då går med hennes utbildning? Skall väl fråga när jag skriver härnäst.

Jag har gått här och undrat om man kan skicka någon slant till dej. Men jag har faktiskt inte tagit reda på det. Det skall jag göra. Jag hörde i dag att Ebba skrivit att hon satt in kr. 50:- på ditt konto för att du skulle betala ut till dina hungrande kinesiska vänner. Detta gjorde hon nog på grund av att du sa att Berta Wadhe i Borås skulle kunna får inbetala en peng till mej, som du sedan skulle betala ut i Kina. Men du kan väl inte göra det i vilken utsträckning som helst? Du behöver väl de slantar du har? Självt alltså? Säg hur du tycker att vi ska göra.

Det är klart att jag behåller ev. hitkommande böcker och annat för er räkning. Men då det gällde den här kongressboken så tänkte jag att Egron kanske inte hade tillfälle att få se den på annat sätt. Det var bara därför jag frågade, då den nu inte kunde sändas ut. Men han har nog ställt om att han fått tag i den eller fått låna någon.

O, nu glömde jag att ta fram de där smyckena, som jag förvarar åt dej och som du mottagit av mrs Hoyer - tror jag Gerda kallar henne - Hon skall nu lämna Tsingtao säger Gerda och hon har skrivit till G. och bett henne begära ett kvitto av mej, som sedan skall sändas till hennes dotter i Amerika. Nu är ju jag lite fundersam på hur man skall göra i detta fall. Du har väl på sin tid lämnat henne ett kvitto på dessa saker? I så fall tycker jag ju inte att man ska lämna ett kvitto till på dom. Vad anser du?

Gerda skrev bl. a. om att Lalli ju tänkte sej över till USA i sommar, men Amerikalinjen hade ingen plats på någon av sina båtar förr än i okt. Jag frågade då Transatlantic och dom hade plats i juni och juli men trodde knappast i aug. Dom antecknade henne i alla fall och skulle återkomma om det skulle ljusna.

I lördags och i går hade dom välkomst- och avskedsmöten i Sala, så Ma var där då. Men om torsdag ska dom vara i Stockholm.

Gerda säger att Thorells har ordnat för Hedvigs vistelse på Bethelhemmet de här veckorna. Gottfrid har också intresserat sej för hennes ben. Och han har satt henne i förbindelse med vanföresnatalten för att få en sko med tjock sula för det onda benet, som ju är kortare än det andra efter brottet. Hoppas att inte Gottfrid tar för mycket betalt !!! Det är nog rätt bekymmersamt för Gerda och Egron att kunna placera farmor. Dom har ju bara 2 rum och kök. Och det är naturligtvis inte så lätt att ha henne också, då dom är så många själva. Jag tycker ju att hon skulle ha det mycket bättre på Alderdomshemmet på Flemminggatan. Där träffar hon ju så mycket folk och i den mån hon kan komma att ta sej ut, så har hon ju så många som gärna vill ta emot henne någon stund och prata med henne. Och man man ju i varje fall få träffa henne då man är i Stockholm.

Dodo tycker att det är så synn om mostrarna, som inte har blivit gifta, för det är så underbart. Ja, kanske det. Hon trodde t. o. m. att vi kanske skulle lyckas än i dag om vi satte igång. Jag svarade henne att om vi hade hennes energi, så skulle det nog gå. Men, sa jag, det har vi inte om vi slår oss ihop alla fyra. Så de går nog inte. Om vi nu ska tala allvarligt om saken, så finns det ingen av mina gifta vänner, som jag skulle vilja byta med. Jag har det så underbart i detta lilla hem som Hella har skaffat mej. Det enda äktenskap som jag tycker verkar lyckligt så är det ~~XXXXXX~~ Oscar Rinells om han nu bara inte hade en så trätgirig hustru!!!!

Jag har nyss pratat med lellarutt en stund. Hon skulle i morron fara i bil ut till sin styvmor, som då fyller 87 år. Jag undrar om Ruth någonsin blir bättre i sitt ben. Doktorn på vanföra hade sagt att när hon blir så pass bra, så hon kan ta sej upp till Vanföra pr spårvagn, så skulle hon få några behandlingar. Men i morron är det ett år sedan hon kom in på sjukhuset och låg där något över 2 mån. Och dessa 10 mån. har knappast gjort någonting.

Kommer du ihåg Fina på Harakullen? Hon som var jungfru hos gamla Börjessons? Hon tillhör ju församlingen. Och vi ha inte sett henne på många år. I tisdags skrev jag ett långt brev till henne och inbjöd henne att komma till mej som i går och vara när hela dan. Och jag ville ha besked på fredag om möjligt. Men tror du hon kommer sej för med att svara varken pr telefon eller brev. Dom är för roliga.

I går förm. höll mötet inclusive brödsbrytelsen på till kl. 13.30. Vi tyckte att det var långt. Efter det var vi hos Signe och drack körkaffe. Det var vi utom Ebba, som var hemma för att ta emot Märta och Gösta om dom skulle komma. Jag har faktiskt inte hört efter om ~~den~~ var hos henne. Det var egentligen avskedskaffe för Kajsa Persson, som reser till Amerika den 1 april och kommer hem den 15 juli. Affärs- och nöjesresa. Det är käckt av Kajsa tycker jag. Så ville det sej så att Stella hade kommit hem, fastän vi inte visste det, och hon foljde med oss dit. Så var det ingen mer. Signe har en kamrat - en sjuksköterska - som bor tillsammans med henne. Hon heter Lilly Eriksson och lämnade in sitt flyttningsbetyg till vår församling i går. En bussig flicka. Och du kan tro att Stella pratade Amerika.

På em. hade jag främmande. Jag hann nätt och jämt hem och hade fått i mej lite soppa, som jag bara värmt, innan det ringde på porten. Jag hade på förm. bett Anna Gustafsson och Eva Blomquist komma till mej en stund på em. Stunden blev 4 timmar och vi hade så roligt så. Eva har för inte länge sedan lämnat sej åt Gud. Och hon är så glad att få samtala om värdefulla ting. Det är en mycket intelligent tös och konstnär är hon. Jag tycker så mycket om henne. - Här om dan var jag hos Mellgrens på Ö. Hamngatan och köpte mej ett "Hemmets konversationslexikon" om 4 halvfranska band, nytt och vackert. Det kostade kr. 72:- men det var ju tryckt 1937. Jag har ju knappast plats för ett sånt bokverk. Men så tyckte jag att jag fick en fin idé! Du vet att längst t.h. på bokhyllan står min japanska dam, som jag köpte av dej 1930. Och jag har alltid tyckt att den måste stå där. Men så tog jag bort allt som stod där. Och så tog jag de där "bokhållarna" som tillhör mitt skrivställ, du vet. Dom placerade jag längst bort i hörnet och mellan dem dessa fina bokband. Mitt

på hyllan ställde jag min vackra "dam! Hon är förtjusande i sin elegans. Och längst till vänster står den där lilla "Törntaggen" du minns den där lilla förtjusande pojken, som förut stått på en av hurtscharna på byrån. Och jag tyckte att det var verkligt förnämligt. Det var alltså bara dessa tre saker som stod där. Ida har jag placerat på skrivbordet och ljusstakarna har jag tagit bort. Så sa jag till Eva: Vad tycker du om det? Jo, det var vackert. Men så gick hon och flyttade på stället med böckerna och ställde det på sned eller på skrå, som man säger. Och du kan tro att den där lilla rubbningen på det hela gjorde susen. Nu ser det ändå förnämligare ut.

Ja, så där vackert kan jag göra för mej. Men jag tycker i ett nu att det hela verkar nästan futtigt på något sätt då jag tänker på att du fått lämna nästan allt och sitter där i din ensamhet och funderar på framtiden. Om jag ändå kunde få komma och hälsa på dej en enda liten stund!

I fredags - 1:ste fredagen i fastan - hade vi Kvinnornas internationella bönedag. Detta bönemöte är ju egentligen en serie föredrag. Först talade väl doktorinnan Tillander ungefär en kvart - en liten predikan. Även om hon talar bra, så är det för mycke. Därefter kom en gammal dam upp. En förtjusande varalse. Jag tror dom kallade hennevdoktor Sjögren. Självt kallade hon sej en gammal pensionerad lärarinna. Hon hade i alla fall arbetat mycket i och för Finland under dess nödtider. Så tog hon sej an Tyskarna. Hon frågade sina vänner som förut velat stödja hennes verksamhet i Finland om dom nu ville hjälpa henne om hon gick till Tyskland. Nej, tyskar ville dom inte göra något för. Detta gjorde den gamla välgörarinns hjärta så ont. Men hon gick åstad ändå. Och så småningom ångrade sej hennes vänner och hon for till Tyskland åtföljd av 170 lärar med mat och kläder tror jag det var. Hon hade grundat barnhem och hem för gamla och hem av alla de slag. Hon hade uppvaktat höga herrar och fått dom att gå med på vad hon ville. Och pensionstiden, som hon fruktat skulle bli en tråkig och fattig tid, hade blivit så underbart rik för den gamla kristinnan. Så talade en ung diakonissa från Tanganjika. Därefter syster Kerstin - en gammal sjuksköterska, som lett sköterskeutbildningen vid Tirupatur i Sydindien, Svenska Kyrkans stora sjukhus. Hon hade i sitt sällskap en ung indier, som var fil. kand. och utbildad sjukvårdare, om jag fattade det rätt. För det första tyckte jag inte om att såväl ledaren som samtliga talare var svenska kyrkans folk. Därtill gjorde det mej onte att det vid detta möte i denna för Kina så ödesdigra tid inte fanns en enda representant för detta land. Ja, man skall väl spara pengar. Och när det inte fanns någon kinamissionär till hands så fick det vara. Annars hade vi ju kunnat tillkalla antingen Gerda eller Thora. Dom skäms inte för sej. Jag vet inte så mycket om Anna J. Hon kanske också är duktig. Bland böneämnen var Kina visserligen upptaget, men ändå - - -.

Jag vet inte om jag har talat om att vi i Maj skall ha Kvinneförbundets gemenskapsdagar och årsmöte här i västsverge. Vi ska under ett par, tre dagar hålla till i Ungdomsskolan i Ljungskile, en tjugsig skola. Och på lördagen och söndagen ska vi ha årshögtid här i Gbg. Det skall bli roligt. Tänk om du är hemma då! Nej, det önskar jag inte.

Nu är väl de båda familjerna i USA, eller på väg dit kan jag förstå. Men flickorna då! Vad ka dom ta sej till? Väger dom inte komma hem? Det är då för konstigt med dessa människor.

För länge sedan frågade jag dej hur det gått med tidningar och böcker som skickats av Riksföreningen, men du har väl knappast haft tid x att svara på det. Om du kan så låt mej veta något därom vid tillfälle.

I dag har jag haft brev från David Colldén. Åtta dar i går var han och hörde Churchill där i Bryssel. Därom säger han: Det var en upplevelse. Gubben var gemytlig. Han talade bitvis på franska, och det gjorde han bra. Han vann folket med det. För övrigt är den gamla aristokraten förunderligt mycket en folkets man. Komm, gjorde allt för att störa med tillrop och tillmäler. Polisen måste anhålla ett 50-tal, varav hälften kvinnor. Dessa människor är tråkiga. Att dom är oharmoniska syns och hörs lång väg.

Så skall du väl ha så många hälsningar som man kan få med för det porto jag åsatt detta brev från oss alla och